

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Sebastiani Castellionis Sacrorvm Dialogorum Libri
Qvatvor, Qvos Postremo Ipse Recognovit: Argvmenta
Singvlis Dialogis Praeposvit, Et Sententias Svbiecit ...**

Châteillon, Sébastien

Francofurti, 1761

VD18 12886300

Jonathan.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18303

manu pueri, qui modo solo aspectu viros & cœ-
lum armis territabas. Hic te puer jugulat tuo
ipsius gladio, caputque tuum horrendum præfigi-
tuæ hastæ, quod ostendet exercitui.

SENTENTIA.

*Nemo vel tam vir est, quin facile vincatur ab
quovis, adverso Deo: vel tam puer, quin facile vin-
cat, quemvis, propitio Deo. Dei est victoria, &
credendi nihil arduum.*

JONATHAN. I Reg. 20.

ARGUMENTVM.

David & Jonathan inter sese rationem
ineunt, qua resciscere David queat, quis sit
Sauli erga ipsum animus: & fœdus inter sese
in perpetuum paciscuntur.

David, Jonathan.

Quodnam esse potest meum tantum in tuum
patrem peccatum, Jonathan, ut me quærat
ad necem? *J.* Ad necem vero? non est credi-
bile, nam tanta me res non lateret: quippe cum
meus pater nullam rem tantam, tantulamve faciat,
quam non mecum communicet, nedum ut hoc
me celet. Non est ita, *D.* At scit, ut me habeas
intimum: ideo hoc te fortasse celat, ne ægre fe-
ras. Crede mihi, nihil tam certum est, quam me
in summo vitæ discrimine versari. *J.* Ecquid
ergo me tibi hæc in re commodare posse arbitra-
ris? *D.* Cras, ut tute scis, agitur primus dies
mensis, quo ego die soleo cum Rege accumbere.

Ruri

Ruri latebo, te sciente, usque ad vesperam tertii abhinc diei. Quod si me requiret, dices, tuo permisso excurrisse Bethlehemum in meam patriam, ad sacrificium gentilitium, quod universi anniversarium factitamus. Si laudabit, salvus sum: sin succensebit, scito eum nunquam ad saniores mentem reversurum. Sed dabis hanc veniam mihi, quem religiosissimo fœdere in familiaritatem recepisti, ut, si commerui, tu me interficias potius, quam tuo patri dedas. *J.* a) Deus meliora. Imo si sensero, eum obstinato animo in tuam ferri perniciem, admonebo te. *D.* Sed quis mihi refert, utrum tibi asperius responderit? *J.* b) Exeamus sub diem. Ita mihi benefaciat Jova Deus Israelitarum, hujus cœli, quod vides, conditor & habitator, mi David, ut ego cras, aut perendie, scrutabor, quid animi habeat meus pater; quem si intellexero bene esse in te animatum, mittam qui faciat te certiore: sin autem tibi in malum cogitare, id quodque tibi indicabo, ut me autore abeas salvus. Adsit tibi Jova, ut adfuit meo patri. Hæc ego me facturum, testor Deum. Quod si fallam, tum Jonathani numen iratum sit. Quod si tum, cum tui hostes omnes Dei nutu fuerint e medio sublatis, ego jam non ero in vivis, ut tu misericordia salutem meam invicem custodire possis: at certe meæ in posterum familiæ & generi eam non denegabis. Itaque nunc iterum in eo fœdus, non solum tecum meo nomine, sed

F 5

etiam

a) Hoc est, absit.

b) Videlicet ut cœlum intuens Jovam testatur.

etiam cum tua domo nomine posterorum: tibi
 que juro, mi David, quem amo ex animo, factu
 rum me, ut dixi. Sed accipe rationem. Cras
 quod novilunium celebretur, c) tu desideraberis
 nam tua sessio vacabit. Descendens autem ad
 summum ter, tribus diebus, in locum, ubi com
 mode lateas, quocunque die negotium hoc fiet
 eritque post saxum Azellum. Ego, re facta, ve
 niam eo, & ad lapidis latus tres sagittas jaculabor
 collimans ad scopum. Deinde puerum ad ea
 petendas mittam: cui si dixerō, eas esse citra
 ipsum, venias licebit, tua res erit in tuto, testor
 Deum immortalem: sin autem ultra, abito sane
 Deo volente. Ac quos inter nos sermones con
 tulimus, Jova esto eorum testis certissimus.

SENTENTIA.

*Bonorum indivulsa est amicitia: estque arctior
 virtutis, quam sanguinis conjunctio.*

NOVILVNIVM. I Reg. 22.

ARGVMENTVM.

Saulus filium suum, Jonathanem, propter
 ejus cum Davide amicitiam, jaculo transfi
 gere conatur.

Saulus, Jonathan.

Cur non venit Isæi filius ad cibum capiendum
 neque heri neque hodie? *ꝯ.* Petiit a me
 veniam concedendi Bethlehemum: futurum enim
 sacrificium gentilitium in eo oppido, ad quod
 adesse

c) Quæretus ubinam tu sic.

adeffe iuffus effet a fratre suo. Itaque magnopere
 orare, ut fi vellem gratiffimum facere, facerem
 eo fe conferendi fratrisque vifendi potestatem.
 Hæc caufa eſt, quamobrem ad regiam menſam
 non venerit. S. O. a) improbæ & contumacis
 fœminæ progenies: quaſi ego neſciam, te Iſai
 nati percupidum eſſe, ad tuum quidem & tui pa-
 rentis dedecus atque ignominiam. b) Nam
 quam diu vivet in terris Iſai filius, nunquam tu
 firmum regnum habebis. Quare cûra, ut ad me
 ſiſtatur: nam morte dignus eſt. J. Cur ita tan-
 dem? quid commiſit? S. c) Docebo te hoc
 jaculo, quid commiſerit. J. At ego hinc effu-
 giam. O rem indignam? actum eſt de Davide,
 niſi aufugit.

SENTENTIA.

*Impii piorum amicitiam ferre non poſſunt. In-
 juſtis nihil eſt intolerabilius juſtitia.*

ACHIMELECHVS. I Reg. 21.

ARGVMENTVM.

David fugiens Saulum, ab Achimelecho
 ſacerdote panem enſemque impetrat, ſe ad
 regium quoddam negotium ex ipſius Regis
 mandato proficiſci ſimulans.

Achime-

- a) Improbæ & contumax. Dicitur ea forma, qua filius
 hominis pro homine.
 b) Suarum opum, non juſtitie rationem habent impii.
 c) Quia ratione vincere nequeunt impii, vim afferunt.